

ภารกิจปราบมาร

วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

โอวาทพระราชภาวนาวิสุทธิ

ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

วันศุกร์ที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เราได้ทำปวารณากันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็ขอให้ถุคุณวัตถุประสงค์ของการปวารณา วัตถุประสงค์หลักก็คือ การให้ออกาสทำหน้าที่กัลยาณมิตรซึ่งกันและกัน ในกรณีที่ได้เห็น ได้ยิน หรือสงสัยว่าเพื่อนสหธรรมิกท่านใดท่านหนึ่ง มีข้อวัตรปฏิบัติที่จะทำให้ไม่ได้บรรลุวัตถุประสงค์ของการมาบวชคือ การทำพระนิพพานให้แจ้ง สลัดตนให้พ้นจากกองทุกข์ ไม่ว่าด้วยเหตุอันใดก็ตาม ก็จะมีโอกาสได้แนะนำตักเตือนกันได้โดยธรรม ด้วยความรักและปรารถนาดีต่อเพื่อนสหธรรมิกอย่างแท้จริง เพื่อจะได้หันกลับมาพิจารณาตนเอง ได้สติ เกิดความสลดใจ เกิดธรรมสังเวช หันกลับมาปรับปรุงตัวของตัวเอง ให้เป็นพระแท้ได้ บรรลุวัตถุประสงค์ของการมาบวช

เหตุที่ต้องมีการปวารณา

ที่ปวารณากันอย่างนี้ เพราะโดยปกติของปุถุชนคนมีกิเลสหนา ปัญญาหยาบ ไม่ว่าจะเป็นคฤหัสถ์หรือบรรพชิตก็ตาม โดยทั่วไปสามารถอดทนต่อดินอากาศฟ้าและทุกสิ่งได้ แม้เข้าสู่สมรภูมิรบก็สามารถอดทนต่อความทุกข์ยากลำบาก เสี่ยงภัยขนาดเอาชีวิตเป็นเดิมพันก็อดทนกันได้ แต่สิ่งหนึ่งที่อดทนได้ยากคือ ไม่สามารถอดทนต่อคำแนะนำตักเตือน อบรมสั่งสอนกันได้ มันจะเกิดมีมานะทิฎฐิขึ้นมา

กิเลสตระกูลนี้มันจะพุดขึ้นมา นี่เป็นเรื่องแปลกแต่จริง และก็เกิดขึ้นทุกยุคทุกสมัย เพราะฉะนั้นการพิจารณาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

ระหว่างที่ออกไปบำเพ็ญสมณธรรมตามป่าตามเขา คำว่าอยู่ตามลำพังให้ระวังความคิด อยู่กับมิตรให้ระวังวาจានี้เป็นเรื่องจริงแท้ทีเดียว บางที่เกิดกามวิตกกระสันที่จะสีก จะด้วยเหตุอันใดก็ตาม เมื่อเพื่อนภิกษุได้ข่าว ก็จะอาศัยความเอ็นดู ความรัก ความปรารถนาดี เดินทางไปเป็นกัลยาณมิตรให้ เตือนสติให้เห็นโทษภัยของกามวิตกนั้น จะได้หวนกลับคืนมาสู่มนโณปนิธานดั้งเดิมของตน หรือเกิดเหตุกระทบกระทั่งกันด้วยเหตุอันใดอันหนึ่งก็ตาม ก็จะได้มาพูดคุยให้เข้าใจกัน ให้อภัยกัน ให้รักและสามัคคีกันอย่างนี้ เป็นต้น จึงมีความจำเป็นจะต้องมีการพิจารณากันในวันสุดท้ายของการอยู่จำพรรษาด้วยกัน ก่อนที่จะแยกย้ายกันออกไปบำเพ็ญสมณธรรม

วันนี้เราได้พิจารณากันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็อย่าให้เป็นเพียงธรรมเนียมปฏิบัติ อยากให้เป็นสิ่งที่มีความตั้งใจจริง ด้วยความรักและปรารถนาดีต่อเพื่อนสหธรรมิกที่แท้จริง เพราะเราอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะใหญ่ ปีนี้พระภิกษุจำพรรษาถึง ๙๖๒ รูป ก็ยังไม่ทราบว่ามีวัดอื่นมีพระภิกษุมากกว่านี้ไหม ก็ถือว่าเป็นจำนวนมากทีเดียว และก็สามเณรจำนวน ๒๗๑ รูป ยอดรวมก็ ๑,๒๓๓ รูป

การอยู่ร่วมกันอย่างนี้ มันมีเหตุที่จะกระทบกระทั่งกันได้ง่าย
จะด้วยเหตุอะไรก็ตาม จะโดยเจตนาหรือไม่เจตนาก็ตาม หรือมีข้อวัตร
ปฏิบัติที่แตกต่างจากหมู่คณะ หรือด้วยอำนาจอกุศลเข้าสิงจิต ทำให้มี
ความคิด คำพูด หรือการกระทำที่ออกนอกกลุ่นอกทางก็จำเป็นที่จะต้อง
แนะนำตักเตือนกัน ด้วยความรักและปรารถนาดีดังกล่าว เพราะฉะนั้น
ก็ขอให้มันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ไม่ใช่ปวารณาไปตามธรรมเนียมเท่านั้น

เพราะเราต้องอยู่ร่วมกันและต้องทำงานกันไปเป็นทีม มโน
ปณิธานของเราจะไปสู่ที่สุดแห่งธรรม ซึ่งเป็นมโนปณิธานที่ยิ่งใหญ่มี
แต่หมู่คณะของเราเท่านั้น ที่มีพระเดชพระคุณหลวงปู่ผู้ค้นพบวิชา
ธรรมกายเป็นผู้นำที่มุ่งไปสู่ในเส้นทางนี้ ซึ่งแม้จะเป็นเส้นทางเอก
สายเดียว แต่หนทางนั้นยาวไกลยังไม่มีใครไปถึงเลย และไม่ถึงก็
ไม่ได้ไม่ถึงก็ยังคงเป็นบ่าวเป็นทาสของพญามารกันอยู่ อาจจะหลุดพ้น
จากกรอบวิชาของความเป็นบ่าวเป็นทาสในภพ ๓ ได้ในระดับหนึ่ง
ไปสู่อายตนะนิพพานถอดกาย

แต่ถ้าหากว่ามีความรู้อย่างลึกซึ้งด้วยวิชาธรรมกาย ที่พระเดช
พระคุณหลวงปู่ผู้ค้นพบวิชาธรรมกาย ก็จะพบว่า มันหลุดแค่ภพ ๓
แต่ยังติดอีกกรอบหนึ่ง ถึงแม้ว่าตรงนั้นจะเป็นเอกนัตถบรมสุข ไม่ต้อง
กลับมาเวียนว่ายตายเกิดในภพ ๓ แต่กรอบนั้นก็ยังขยายใหญ่และ
กว้างออกไป ละเอียดลึกซึ้งมาก มีผู้ที่อยู่ฉากหลังในนิพพานลับ ๆ นั้น

บังคับปกครองกันอยู่ จนกระทั่งไปถึงนิพพานไม่ถอดกายโน้น ก็ยังอยู่ในกรอบวิชาแต่ขยายกว้างขึ้น ละเอียดขึ้น แปลว่ายังไม่ได้หลุดพ้นกันอย่างแท้จริงเลย ซึ่งเป็นสิ่งที่มีอยู่ในบทเทศน์ของท่านว่า เรื่องการปราบมารนั้น ตลอดแสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล นิพพานถอดกาย ไม่มีใครรู้เรื่องเลย นี่ท่านกล่าวยืนยันนี้ถือว่าเสี่ยงมากต่อการกล่าวอวดอุตริมนุชยธรรม แต่ว่าเป็นสิ่งที่ท่านค้นพบขึ้นมา บอกให้เฉพาะผู้มีบารมีแก่ ๆ มีธาตุธรรมแก่ ๆ มีธาตุธรรมพิเศษได้รับทราบ ได้ฝากประโยชน์ไว้ในบทเทศน์ สำหรับผู้ที่มีธาตุธรรมพิเศษซึ่งอยู่ในยุคนั้น หรือผู้ที่มาในภายหลังที่ตกขบวนไม่ทันท่านนั้น

คนอื่นฟังอาจจะฟังผ่านหรือคิดด้วยจิตที่เป็นอกุศล แต่ผู้ที่มีธาตุธรรมพิเศษจะมีความคิดแตกต่างจากบุคคลเหล่านั้น ฟังพิจารณาใคร่ครวญแล้วก็จะลงมือปฏิบัติเพื่อที่จะไปศึกษาเรียนรู้ในสิ่งที่ท่านได้กล่าวเอาไว้ว่าเป็นจริงแค่ไหน และในที่สุดก็จะมีผู้ที่มีธาตุธรรมมีบารมีแก่ ๆ เป็นพิเศษนี้จะรับทราบได้ว่า สิ่งที่ท่านกล่าวนั้นเป็นความจริง แปลว่าไม่ไปถึงที่สุดแห่งธรรมนั้นไม่ได้ ถ้ายังไปไม่ถึงก็ต้องเป็นบ่าวเป็นทาสของพญามารทั้งสิ้น หมายถึงว่า ยังไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ที่แท้จริง แต่การจะไปถึงตรงนั้นได้ จะไปตามล่ำฟังไม่ได้ มันต้องไปกันเป็นทีม และทีมนั้นต้องมีความรู้ ความบริสุทธิ์ ความละเอียดเท่าเทียมกันทั้งทีม

ด้วยเหตุนี้ เราจึงจำเป็นจะต้องมีความรักสามัคคีกัน เป็นหนึ่งเดียวกัน ต้องแนะนำตักเตือนกันได้ เพื่อที่จะประคับประคองกันไปถึงจุดหมายปลายทางดังกล่าวนั้น การแนะนำตักเตือนเป็นสิ่งที่สำคัญ เพื่อเราจะได้ไม่ประมาท ไม่ชะล่าใจในการดำเนินชีวิต จะได้รีบชวนช่วยในการสละงานชั่วธรรมของตัวเราให้สะอาด ให้บริสุทธิ์ให้ไปถึง ณ ตรงนั้นให้ได้ มันเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวเราเลย

วันนี้เรารู้ได้ในระดับหนึ่ง ยังไม่รู้ลึกซึ้ง เพราะมีผลการปฏิบัติที่แตกต่างกัน บางรูปก็ละเอียดมาก บางรูปก็ละเอียดปานกลาง บางรูปก็ละเอียดน้อย แต่พระเดชพระคุณหลวงปู่ ท่านก็บอกหลักวิชาเอาไว้ คือ การทำใจหยุดใจนิ่ง เมื่อใจหยุดใจนิ่งละเอียดบริสุทธิ์ก็ไปถึงธรรมกายในตัว ได้ศึกษาวิชาธรรมกาย มีความรู้แจ้งเห็นแจ้งแทงตลอดได้มากขึ้นก็จะเข้าใจกันตอนนั้น และเมื่อทุกคนทำอย่างนี้ ความบริสุทธิ์ ความรู้แจ้งเห็นแจ้งก็จะเกิดขึ้นกับตน เมื่อเกิดขึ้นกับตนแล้วก็จะเข้าใจในสิ่งที่ท่านได้พูดฝากทิ้งเอาไว้

ทั้งหมดนี้ทำเพื่อตัวของเราเองและเพื่อภาพรวม ก็คือหลุดพ้นจากการเป็นป่วยเป็นทาสของพญามารทั้งหมด เพราะฉะนั้นความรักและสามัคคีกันเป็นทีม ทั้งรักตัวเองและรักหมู่คณะ รักที่จะศึกษาเรียนรู้อยู่ร่วมกันอย่างผาสุก ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรม ผูกใจให้หยุดนิ่งให้เข้าไปถึง ณ จุดตรงนั้นให้ได้จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง

เกิดมาสร้างบารมี
ตักบาตรปีใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๓

ทางไปสู่สวรรค์

แต่ว่าในปัจจุบันนี้เรามีทั้งงานหยาบและงานละเอียด งานหยาบที่เราต้องทำก็มีอยู่ งานละเอียดเพื่อส่วนตัวของเราก็มีอยู่ จะไปถึงตรงนั้นได้ยังไงง่าย ๆ นั้น แบ่งงานคร่าว ๆ กันก็คือ ทำความละเอียดด้วยตัวของตัวเอง จนกระทั่งถึงจุดที่จะออกไปทำหน้าที่เป็นผู้ให้แสงสว่างต่อเพื่อนมนุษย์ ให้เพื่อนมนุษย์ทั่วโลกได้รับทราบว่าในตัวนั้นมีธรรมกายอยู่ เมื่อรู้ว่ำนั่นคือวัตถุประสงค์ของชีวิต เข้าใจว่าคนเราเกิดมาทำไม อะไรคือเป้าหมายชีวิต และจะไปถึงเป้าหมายชีวิตนั้นได้อย่างไร ก็จะเป็นเครื่องสนับสนุนให้อีกทีมหนึ่งที่มีภารกิจทำความละเอียดเพื่อบ่มไปสุ่ที่สุดแห่งธรรมอย่างเดียวทำงานได้สะดวกขึ้น เพราะไม่มีอุปสรรคในระดับหยาบ เนื่องจากมวลมนุษยชาติได้เข้าถึงธรรมกายในตัวแล้ว ก็จะเข้าใจเป้าหมายของชีวิต รู้วัตถุประสงค์ของชีวิต ก็จะไม่เป็นอุปสรรคในการทำงานละเอียดของอีกทีมหนึ่ง นอกจากไม่เป็นอุปสรรคแล้ว ยังช่วยส่งเสริมสนับสนุนแล้วก็ทำกันไปทั้งหมดพร้อม ๆ กัน

ดังนั้น ความรักและความสามัคคีกันในหมู่คณะจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง การปวารณากันในวันนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการนี้ให้อยู่ร่วมกันอย่างผาสุก และก็ทำงานทั้งหยาบทั้งละเอียดให้สอดคล้องเกื้อกูลกัน เป็นหนึ่งเดียวกันได้

มหาปวารณา

เมื่อเราปวารณากันแล้ว ก็ทำให้ภูฏวัตรุประสงค์ของการปวารณาไม่ใช่แค่กล่าวคำภาษาบาลี หรือทำไปตามธรรมเนียมปฏิบัติเท่านั้น

กาลเวลาที่ผ่านมา ทุกปีก็มีวันมหาปวารณาแล้วก็ปวารณากันมาตลอด แต่ว่าในแง่การปฏิบัติจริง ๆ นั้น เรายังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ เวลาแนะนำตักเตือนกันก็มักจะชุ่นมัว กระทบกระทั้งกัน เพราะฉะนั้นงานที่ผ่านมาจึงล่าช้า แปลว่า เราสูญเสียเวลาเปล่าสำหรับการมาเกิดเป็นมนุษย์ แก่ไปทุกวัน ใกล้ความตายไปทุก ๆ วัน แต่งานยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ เพราะความรักและสามัคคีของเรายังไม่สมบูรณ์ ยังมีการกระทบกระทั้งกันอยู่ นี่คือวันวานที่ผ่านมา

นับจากวันนี้ไปก็ขอให้แตกต่างจากวันวานที่ผ่านมา ที่แม้ปวารณากันแล้ว แต่ในแง่การปฏิบัติแล้วตักเตือนกันไม่ได้ ก็ขอให้วันนี้เป็นต้นไปอย่าได้เป็นอย่างนั้น อย่าให้พรรษานี้มันผ่านไปเปล่า จากวันนี้ถึงวันสุดท้ายของชีวิต เหลือเวลานิดเดียว เวลามันสั้นเหลือเกิน ความแข็งแรงของกายมนุษย์มีจำกัด แต่งานเรายังมีอีกมาก หากเราไม่รีบรักและสามัคคีกันแล้วจะไปถึงจุดหมายปลายทางได้อย่างไร จะอยู่ร่วมกันอย่างผาสุกได้อย่างไร

เพราะฉะนั้น ก็ขอให้นับจากวันนี้เป็นต้นไป ให้เราสามารถทำหน้าที่เป็นกัลยาณมิตรซึ่งกันและกันให้ดีที่สุด คือเป็นกัลยาณมิตรให้กับตัวของเราเอง สอนตัวเราเองได้ จนกระทั่งมีข้อวัตรปฏิบัติเป็นที่น่าเลื่อมใสต่อตนเอง และในหมู่เพื่อนสหธรรมิก รวมทั้งญาติโยมทั้งหลาย เมื่อเรามีความเลื่อมใสในตัวเอง มีความปิติและภาคภูมิใจในตัวเอง

ที่เราใช้ชีวิตปฏิบัติบริสุทธิบริบูรณ์ได้อย่างนี้ ถ้าเราเป็นอย่างนี้ได้ เราแทบไม่ต้องพึ่งพาให้เพื่อนสหายมิกมาแนะนำตักเตือนเราเลย ทั้ง ๆ ที่ปวารณากันอยู่นี้แหละ

เพราะถ้าต่างคนต่างเตือนตัวเองได้ การอยู่ร่วมกันก็จะผาสุก แม้มีโอกาสพลาดพลั้งก็น้อยมาก เรายังไม่ชนะพญามารจะมีบางช่วงที่อกุศลเข้าสิงจิต จิตมันหยาบเกิดการกระทบกระทั่งกัน ซึ่งมันก็มีโอกาสพลาดพลั้งได้ แต่ก็ต้องให้โอกาสเพื่อนสหายมิกแนะนำตักเตือนเราได้โดยธรรมด้วยความรักและปรารถนาดี แล้วหันมาพิจารณาตัวเรา ถ้าผิดจริงก็แก้ไขเสีย ขอขอบคุณเขา อย่าไปชุนมัว แต่ถ้าเป็นความเข้าใจผิดหรือเข้าใจถูกในระดับหนึ่งที่ไม่สมบูรณ์ก็ให้อภัย เรื่องมันก็จะจบง่าย ๆ แค่นั้นเอง

เพราะฉะนั้น ก็หวังว่าวันมหาปวารณานี้ เป็นวันที่ดีสำหรับลูก ๆ ทั้งหมดที่มาอยู่ร่วมกัน ที่จะทำหน้าที่เป็นผู้ให้แสงสว่างกับตัวเราเอง และต่อเพื่อนมนุษย์ได้เป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีตรงนั้นจะ

ไม่ได้ตายเถอะ

วันนี้เป็นวันสุดท้ายของพรรษา เราจะต้องรักษาอีกหนึ่งราตรี อย่าเพิ่งไปค้างคืนที่ไหน อย่าเพิ่งไปทำกิจอะไร พรรษานี้เป็นพรรษาแห่งการทะลุเป้าเข้าถึงธรรม เราต้องทำภารกิจทั้งสองนี้ ให้บรรลุให้ได้

โดยเฉพาะการบำเพ็ญสมณธรรม นี่เป็นทั้งเรื่องส่วนตัวและส่วนรวมด้วย ส่วนตัวก็คือ เราจะต้องปฏิบัติให้เข้าถึงธรรมให้ได้ ถ้าเราเข้าถึงได้ คนอื่นก็จะเข้าถึงตามเราด้วย เมื่อเราสว่างคนอื่นก็จะสว่างตาม

โดยเฉพาะราตรีนี้นี้ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ควรจะเป็นวันสว่างของเรา เวลาที่มีเหลือเฟือ ถ้าเราได้ศึกษาประวัติของพระเดชพระคุณหลวงปู่ เราจะพบว่า ท่านใช้เวลาแค่หนึ่งราตรีนี่ในคืนวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ ในกลางพรรษา ตัดสินใจอย่างเด็ดเดี่ยว ไม่ได้ตายเถอะ และในที่สุดใจท่านก็หยุดนิ่งแล้วก็ได้เข้าถึงธรรมภายในตัวได้ วันนั้นก็ขึ้นวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เช่นเดียวกัน ต่างแต่ว่าเป็นเดือน ๑๑ ห่างกันหนึ่งเดือน วันนั้นก็ควรจะเป็นวันสว่างสำหรับลูกทุกรูป ที่จะใช้วันนี้ให้เป็นประโยชน์และเป็นประวัติศาสตร์ชีวิตอันงดงามแก่ตัวของเรา ใน การที่จะทำความเพียรกันอย่างเต็มที่ ให้ตั้งใจนั่งธรรมะกันให้ดี พรุ่งนี้เป็นวันออกพรรษาเราก็จะได้มีความปิติสุขที่เราได้บรรลุธรรมกาย และเราก็จะได้เป็นนื่อนาบุญให้แก่มนุษย์และเทวดาทั้งหลาย

การเข้าถึงธรรมนั้นเรารู้หลักวิชชากันอยู่แล้ว เหลือแต่ทำความเพียรให้มันถูกต้องและทำอย่างสม่ำเสมอ ถ้าเราปล่อยวางทุกอย่างได้จริง ๆ ไม่ผูกพันในคนสัตว์สิ่งของใด ๆ เลย ทำใจให้ใส ๆ ให้หยุดนิ่งอย่างเบาสบาย อย่างถูกหลักวิชชาอย่างเดียวเท่านั้น ในที่สุดก็จะสามารถบรรลุธรรมได้ เพราะฉะนั้นคืนนี้ก็ขอให้ป็นคืนสว่างของลูกทุก ๆ รูป

วันนี้หลวงพ่อก่อนโมทนาสาธุการ สำหรับผู้ที่สวดพระปาฏิโมกข์
ได้ ได้สร้างมหาทานบารมี และได้ประกอบพิธีกรรมมหาปวารณาอัน
ยิ่งใหญ่ร่วมกัน ก็ขออนุภาพแห่งบุญนี้ให้เป็นเครื่องสนับสนุนให้ลูก
ทุกรูปในคืนวันนี้ วันแห่งความสว่างขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ วันมหา
ปวารณานี้ เป็นวันแห่งความสมปรารถนาของลูก ๆ ทุก ๆ รูป ให้ลูก
ทุก ๆ รูป ได้ใจหยุด ใจนิ่ง ให้ใจใสสะอาดบริสุทธิ์ ได้บรรลุธรรมกาย
ได้เข้าถึงวิชาธรรมกาย ได้ปราบมารด้วยกันนะลูกนะ ◎